

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.09.1991, sp. zn. 3 To 546/91, ECLI:CZ:KSCB:1991:3.TO.546.1991.1

Číslo: 44/1992

Právní věta: Obhájci zvolenému v řízení o stížnosti pro porušení zákona nelze přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů podle § 19 odst. 3 zák. č. 119/1990 Sb. ani v případě, kdy stížnost pro porušení zákona byla generálním prokurátorem podána vzhledem k ustanovení § 30 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. a nejvyšší soud zjistí, že k porušení zákona došlo z důvodů uvedených v § 1 citovaného zákona.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 23.09.1991

Spisová značka: 3 To 546/91

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obhájce, Stížnost pro porušení zákona

Předpisy: 119/1990 Sb. § 1
§ 19 odst. 3
§ 30

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44

Obhájci zvolenému v řízení o stížnosti pro porušení zákona nelze přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů podle § 19 odst. 3 zák. č. 119/1990 Sb. ani v případě, kdy stížnost pro porušení zákona byla generálním prokurátorem podána vzhledem k ustanovení § 30 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. a nejvyšší soud zjistí, že k porušení zákona došlo z důvodů uvedených v § 1 citovaného zákona.

(Usnesení krajského soudu v Českých Budějovicích z 23. 9. 1991 sp. zn. [3 To 546/91](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost obhájce obviněného proti usnesení okresního soudu v Jindřichově Hradci z 20. 8. 1991 sp. zn. 1 T 106/58.

Z odůvodnění :

Shora citovaným usnesením okresní soud podle § 151 odst. 3 tr. ř. zamítl žádost obhájce JUDr. L. Z. o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů za obhajobu v trestní věci proti obviněnému F. Z. Svě

rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že ustanovení § 151 odst. 2, 3 tr. ř., podle kterého jedině lze přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů obhájci, se vztahuje toliko na případy, kdy obhájce byl obviněnému ustanoven. V dané věci obhájce obhajoval obviněného na základě plné moci. K dalším důvodům, o které obhájce opřel svůj nárok, okresní soud uvedl, že v projednávané trestní věci proběhlo obvyklé řízení o stížnosti pro porušení zákona, nikoli řízení podle zák. č. 119/1990 Sb. Nelze přisvědčit argumentu o analogii tohoto řízení s řízením rehabilitačním a není možné přiznat obhájci odměnu podle § 19 odst. 3 zák. č. 119/1990 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal včas stížnost obhájce JUDr. L. Z.

V odůvodnění stížnosti obhájce uvedl, že nejde v daném případě pouze o analogii zák. č. 119/1990 Sb., ale přímo o režim tohoto zákona o soudních rehabilitacích, a to z toho důvodu, že F. Z. byl pravomocným rozsudkem okresního soudu v Jindřichově Hradci odsouzen pro trestný čin spekulace podle § 134 písm. a) tr. zák. č. 86/1950 Sb. V dalším trestním zákoně č. 140/1961 Sb. byl tento trestný čin spekulace zařazen pod ustanovením § 117. Novelou trestního zák. č. 175/1990 Sb. byl trestný čin vůbec zrušen, společnost takové jednání za trestné neuznává. Obhájce poukázal proto na obsah ustanovení § 30 odst. 2 cit. zák., z něhož přímo plyne povinnost generálního prokurátora podat stížnost pro porušení zákona i v jiných věcech, než jsou uvedeny v zákoně č. 119/1990 Sb., jestliže přezkoumáním zjistí, že k porušení zákona došlo z důvodů uvedených v § 1 tohoto zákona. To se také v daném případě stalo a jde tedy o obhajobu, kdy stát je povinen platit náklady podle § 19 odst. 3 cit. zák.

V závěru stížnosti obhájce obviněného navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil, odměnu obhájci přiznal podle žádosti a dále mu přiznal odměnu za právní úkon podle této stížnosti ve výši poloviny sazby podle § 16 odst. 2 písm. c) tarifu, tedy 200 Kčs a k tomu režijní paušál 30 Kčs.

Krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost napadeného usnesení i správnost řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnost není důvodná.

Okresní soud správně dovedl, že obhájci zvolenému v řízení o stížnosti pro porušení zákona nelze přiznat odměnu a náhradu hotových výdajů podle § 19 odst. 3 zák. č. 119/1990 Sb. Toto ustanovení případy, kdy náklady obhajoby hradí stát, výslovně omezuje pouze na řízení podle § 3 citovaného zákona. Na řízení o stížnosti pro porušení zákona se nemůže vztahovat. Toto řízení se provádí podle zvláštního ustanovení trestního řádu a platí pro ně, pokud jde o nárok na náhradu odměny a nákladů obhajoby, režim uvedený v § 151 odst. 2 tr. ř., podle kterého má vůči státu takový nárok jen obhájce, který byl obviněnému ustanoven.

Na tom nemůže změnit nic ani skutečnost, že stížnost pro porušení zákona podal generální prokurátor vzhledem k § 30 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. proto, že přezkoumáním zjistil, že k porušení zákona došlo z důvodů uvedených v § 1 citovaného zákona, a nejvyšší soud tento právní názor potvrdí. I když jsou důvody pro podání stížnosti pro porušení zákona obdobné účelu zákona č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci, povaha řízení a právní režim, který se na něj vztahuje, zůstávají stejné.

Vzhledem k tomu, že ke stížnosti pro porušení zákona byl původní odsuzující rozsudek zrušen a F. Z. byl zproštěn obžaloby v plném rozsahu, bude přicházet v úvahu nyní odškodňovací řízení, v jehož rámci může F. Z. uplatnit i nárok na náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s obhajobou.